

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 16CoCsp/10/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1219202032
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivana Štíftová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1219202032.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivany Štíftovej a sudcov JUDr. Romana Majerského a Mgr. Daniely Drnákovej v spore žalobcu: KOOOPERATIVA poisťovňa, a. s., Vienna Insurance Group, Štefanovičova 4, Bratislava, IČO: 00 585 441, zastúpeného advokátom JUDr. Felixom Neupauerom, Dvořákovo námestie 8/A, Bratislava, proti žalovanej: L. Š., M.. XX.X.XXXX, A. K. XXX/XXA, Q., zastúpenej advokátom JUDr. Františekom Buhlom, Čajakova 5, Košice, o zaplatenie 147,29 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II č. k. 21Csp/23/2019-93 zo dňa 4.12.2020 takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žalovanej priznáva proti žalobcovi plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie v celom rozsahu žalobu zamietol. Žalovanej priznal právo na náhradu trov konania vo výške 100 % s tým, že o výške trov konania rozhodne samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom po právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanej zaplatenia istiny s príslušenstvom a náhrady trov konania titulom dlžného poistného na tom skutkovom základe, že 27.5.2011 uzavrel so žalovanou poistnú zmluvu. Poistná zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú s ročným poistným obdobím. Poistná zmluva zanikla 5.10.2016 z dôvodu nezaplatenia poistného za ďalšie poistné obdobie.

2. Pokiaľ ide o stručný obsah napadnutého rozhodnutia (§ 393 ods. 2 C. s. p.), súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania a § 34, § 35 ods. 1, § 37 ods. 1, § 43a ods. 1, § 43c ods. 1, § 44 ods. 1, § 796 ods. 1 Občianskeho zákonníka dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná. Žalovaná počas konania i v odvolaní relevantnou argumentáciou preukázala, že poistnú zmluvu nepodpísala. Žalobca týmto smerom nijakým spôsobom nereagoval, čo pri aplikácii § 151 ods. 1 C. s. p. znamená nespornosť týchto tvrdení. Ozrejmil, že pre platnosť právneho úkonu je potrebné, okrem základných náležitostí uvedených v § 34 a nasl. Občianskeho zákonníka, aj jednoznačný prejav vôle účastníka zmluvného vzťahu s úmyslom daný právny úkon prijať (podpísať), čo v tomto konaní nebolo preukázané. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C. s. p. a žalovanej, ktorá mala vo veci plný úspech, priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

3. Proti rozsudku podal odvolanie žalobca a žiadal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť a žalobe vyhovieť. Podstatným zhrnutím skutkových tvrdení a právnych argumentov jeho odvolania (§ 393 ods. 2 C. s. p.) bola námietka, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym

skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

4. Namietal, že súd prvej inštancie nesprávne v konaní aplikoval § 151 ods. 1 C. s. p. v dôsledku čoho došlo k nesprávne právne posúdeniu veci. Súd prvej inštancie aplikoval citované ustanovenie vo vzťahu k tvrdeniu žalovanej o tom, že poisťnú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX (ďalej aj ako „poisťná zmluva“) so žalobcom neuzatvorila, pričom mal za to, že nakoľko žalobca na toto tvrdenie nijako nereagoval, je aplikácia tohto ustanovenia dôvodná. Bol názoru, že predmetná aplikácia je nesprávna, nakoľko v čase poskytnutia nepodloženého tvrdenia žalovanou o neuzatvorení poisťnej zmluvy sa v predmetnom súdnom spise nachádzala žaloba zo dňa 11.4.2019, v ktorej žalobca v zmysle § 150 ods. 1 C. s. p. uviedol nasledovné skutkové tvrdenie: „žalobca a žalovaný uzatvorili poisťnú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 27.5.2011, a to na dobu neurčitú (ďalej len „poisťná zmluva“). Žalobca a žalovaný si v zmysle poisťnej zmluvy dohodli spôsob platenia ročného poisťného ročne, avšak žalovaný porušil túto zmluvne dohodnutú povinnosť.“ Zároveň považoval za dôležité uviesť, že okrem citovaného skutkového tvrdenia, postupom podľa § 132 ods. 1 a 3 C. s. p. v spojení s § 187 C. s. p. na preukázanie pravdivosti predmetného skutkového tvrdenia predložil poisťnú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX.

5. V nadväznosti na vyššie uvedené bol názoru, že aplikácia § 151 ods. 1 C. s. p. súdom prvej inštancie v predmetnom konaní je nesprávna, nakoľko nemožno vo vzťahu k žalobcovi vyvodiť procesný záver o tom, že „nijakým spôsobom nereagoval“, keď súčasťou súdneho spisu je skutkové tvrdenie podložené dôkazným prostriedkom o skutkovej okolnosti, ku ktorej sa podľa súdu prvej inštancie nijako nevyjadril.

6. Nesprávnosť takejto aplikácie § 151 ods. 1 C. s. p. je založená aj z dôvodu, že práve ústredné skutkové tvrdenie žalovanej o nepodpísaní zmluvy bolo práve jej realizáciou procesného prostriedku „popretia skutkovej okolnosti“. Pokiaľ by k tomuto popretiu z jej strany nedošlo, v takom prípade mohol súd aplikovať predmetné ustanovenie, ale v prospech žalobcu.

7. V nadväznosti na vyššie uvedené je tak nesprávnym právnym posúdením aplikácia § 151 ods. 1 C. s. p. na ťarchu procesného subjektu, ktorý sa vyjadril k predmetnej skutkovej okolnosti s predložením dôkazného prostriedku, pritom súd prvej inštancie mal za to, že k predmetnej skutkovej okolnosti absentuje skutkové tvrdenie tejto procesnej strany. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o základe žalovaného nároku mal k dispozícii zo strany žalobcu tvrdenie o skutkovej okolnosti podložené listinným dôkazom a zo strany žalovanej mal k dispozícii opozitné tvrdenie, resp. popretie skutkovej okolnosti, ktoré podľa názoru žalobcu nebolo nijako podložené. Procesná obrana žalovanej bola postavená na tvrdení, že podpis na predmetnej poisťnej zmluve sa nezhoduje s jej podpisom na samotnom odpore a občianskom preukaze. Bol názoru, že takáto obrana nemôže bez ďalšieho obstať ako relevantná, nakoľko pri prijatí tohto spôsobu argumentácie, by sa akýkoľvek subjekt vedel zbaviť svojich zmluvných záväzkov jednoduchým tvrdením o tom, že na konkrétnej zmluve sa jeho podpis nezhoduje s jeho inými podpismi. Prijatie takejto absurdnej procesnej obrany žalovanej oproti skutkovému tvrdeniu žalobcu podloženého listinou je v hrubom rozpore s princípmi proporcionality a racionality voľnej úvahy, ktoré sa musia prejavovať práve v hodnotení dôkazov. V predmetnej veci tak súd prvej inštancie dospel k záveru o tom, že poisťnú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX žalovaná nepodpísala na základe prostého tvrdenia žalovanej, že podpis na zmluve nie je jej. Tento záver súdu prvej inštancie nemá žiaden základ v dokazovaní.

8. Žalovaná pritom v odpore navrhovala vykonanie znaleckého dokazovania, ku ktorému nedošlo a nebolo o jeho vykonaní, či nevykonaní rozhodnuté, to znamená, že na pojednávaní 4.12.2020 musela upustiť od tohto návrhu. Vo vzťahu k tvrdeniu žalovanej teda neprebehlo žiadne relevantné dokazovanie a súd prvej inštancie mal za preukázané tvrdenie procesnej strany, ktoré nebolo podporené žiadnym dokazovaním.

9. Nakoľko súd prvej inštancie dospel k skutkovému záveru, že žalovaná nepodpísala poisťnú zmluvu na základe tvrdenia žalovanej, ku ktorému neprebehlo žiadne dokazovanie, pritom listinu poisťnej zmluvy súd prvej inštancie ako riadny dôkaz vykonal, bol názoru, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaného dokazovania k nesprávnym skutkovým záverom.

10. V nadväznosti na argumentáciu o nesprávnej aplikácii § 151 ods. 1 C. s. p. ako aj k nesprávne hodnoteniu dôkazov zároveň uviedol, že v čase uskutočnenia pojednávania, ktorého sa odôvodnene nemohol zúčastniť, sa nemohol s ohľadom na opísanú dôkaznú situáciu domnievať, že bez predloženia

či navrhnutia ďalších dôkazných prostriedkov zo strany žalovanej dôjde k vyhodnoteniu vykonaných dôkazov tak, ako to vyhodnotil súd prvej inštancie. Preto mal za to, že je oprávnený s ohľadom na § 366 písm. c) C. s. p. predložiť inkasný účet k poisťnej zmluve, z ktorého vyplýva, že žalovaná plnila žalobcovi poisťné z poisťnej zmluvy.

11. Záverom doplnil, že s ohľadom na skutočnosť, že súd prvej inštancie mal ústredné skutkové tvrdenie žalobcu (existencia zmluvného vzťahu so žalovanou) za rozporné so skutočnosťou, mohol využiť postup podľa § 185 ods. 2 C. s. p. a bez návrhu vykonať listinný dôkaz z verejného registra - katastra nehnuteľností: list vlastníctva č. XXX, k. ú. Q., okres Q., na ktorom je zapísaná parcela č. XXX/X, ktorá je v poisťnej zmluve označená ako adresa rizika. V prípade, že súd prvej inštancie považoval podložené tvrdenie žalobcu za nepravdivé a žalovaná netrvala na znaleckom dokazovaní a nevedela navrhnúť iné dokazovanie, mohol preverením tohto údaju z poisťnej zmluvy spôsobom, ktorý C. s. p. predvída dospieť k dôležitému skutkovému záveru, a to že adresa rizika z poisťnej zmluvy je vo výlučnom vlastníctve žalovanej, preto nedáva zmysel, aby niekto bez akejkoľvek vedomosti žalovanej uzatvoril v jej mene poisťnú zmluvu, plnil poisťné žalobcovi za účelom ochrany majetku žalovanej.

12. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že napadnuté rozhodnutie považuje za vecne správne a odvolanie žalobcu za nedôvodné. Poukázala na to, že prvoinštančný súd nariadil vo veci pojednávanie dňa 4.12.2020; žalobca sa pojednávania nezúčastnil, svoju neúčast' riadne a včas ospravedlnil. Žalovaná na predmetnom pojednávaní uviedla, že považuje žalobu za absolútne nedôvodnú, škandalóznú, nikdy takúto zmluvu nepodpísala. Kategoricky poprela, že by so žalobcom uzavrela predmetnú poisťnú zmluvu. Ako je zrejme z predloženého jej občianskeho preukazu, podpis na tomto doklade je úplne iný ako na predloženej listine. Mala za to, že je na škodu žalobcu, že nevyužil svoje právo zúčastniť sa pojednávania a na ňom sa vyjadriť k skutkovým tvrdeniam žalovanej. Keďže tak neučinil, považoval prvoinštančný súd skutkové tvrdenie žalovanej, ktorým poprela uzavretie predmetnej zmluvy s poukazom, že podpis nie je jej za nesporné, a postupoval zákonne, keď rozhodol o zamietnutí žaloby. Ak by vo veci bolo nariadené znalecké dokazovanie, čo aj v rámci svojej procesnej obrany navrhovala, jej skutkové tvrdenie, ktorým poprela podpis predmetnej poisťnej zmluvy by nemohlo byť vyvrátené, pretože zmluvu skutočne nepodpísala. Súd prvej inštancie pravdepodobne s ohľadom na oboznámenie sa s podpisom žalovanej, ktorý má na občianskom preukaze a je diametrálne odlišný od podpisu, ktorý je na predmetnej poisťnej zmluve mal za to, že aj s ohľadom na výšku žalovanej sumy by nebolo nariadenie znaleckého dokazovania účelné, a preto rozhodol iba na základe ním vykonaných - a je potrebné povedať aj dostačujúcich - dôkazov. Na rozdiel od žalobcu zastáva názor, že aplikácia § 151 ods. 1 C. s. p. súdom prvej inštancie v predmetnom konaní je správna. Odmieťa tiež tvrdenia žalobcu o údajných nesprávnych skutkových zisteniach súdu prvej inštancie. Skutkové popretie tvrdenia žalobcu bolo preukázané predloženým občianskym preukazom žalovanej, z ktorého bolo jednoznačne zrejme a nepochybné, že jej podpis je diametrálne odlišný od podpisu na poisťnej zmluve, ktorú predložil žalobca. K predloženiu inkasného účtu k poisťnej zmluve žalobcom zdôraznila, že jeho predloženie je v rozpore s § 366 C. s. p., a pre prípad, ak by tomu hoc aj teoreticky tak nemalo byť, predloženie samotného inkasného účtu žiadnym spôsobom nepreukazuje, že by žalovaná kedykoľvek plnila v prospech žalobcu z predmetnej poisťnej zmluvy. Navyše, ak na samotnom inkasnom účte je uvedená korešpondenčná adresa „S. XX, XXX XX Č. Q.“, čo nie je adresa žalovanej. Ak žalobca tvrdí, že poisťné bolo hradené poštovou poukážkou, musí byť preukázateľne zistiteľné, kto platbu na pošte skutočne realizoval; popiera skutočnosť, že by kedykoľvek platila akúkoľvek časť poisťného na predmetnú poisťnú zmluvu, pretože o jej existencii nemala žiadnu vedomosť. Zopakovala, že o existencii poisťnej zmluvy sa prvýkrát dozvedela po doručení platobného rozkazu. Aj z dokladov predložených žalobcom je zrejme, že predmetné poukážky na platenie poisťného, napriek skutočnosti, že na nich bola pri mene žalovanej uvedená aj jej adresa „A. XX, Q.“ boli v skutočnosti adresované osobe „L. Š.“ na adresu „. XX, XXX XX Č. Q.“ čo bola adresa rodičov žalovanej. Vzhľadom k tomu, že v roku 2016 sa matka žalovanej presťahovala, je vysoko pravdepodobné, že z uvedeného dôvodu nebola doručená poukážka na zaplatenie poisťného za rok 2016 a z daného dôvodu následne bola aj zaslaná výzva poisťovne na úhradu dlžného poisťného zo dňa 29.8.2016 - rovnako na adresu „S. XX, XXX XX Č. Q.“ a v konečnom dôsledku aj oznámenie zo dňa 17.1.2017 o zániku poistenia na rovnakú adresu „S. XX, XXX XX Č. Q.“. K tvrdeniu žalobcu údajne odôvodňujúcemu uzavretie poisťnej zmluvy na riziko vo vlastníctve žalovanej, teda poistenie parcely v jej vlastníctve, považovala za potrebné uviesť, že práve naopak, je možné aj bez vedomia vlastníka uzavrieť poisťnú zmluvu na jeho majetok, napokon, ako tomu skutočne došlo v tomto prípade. Vzhľadom na úmrtie svojho otca v roku 2013 dnes iba môže predpokladať, že pri výstavbe penziónu, ktorú jej otec od roku 2012 realizoval na pozemku v jej vlastníctve (o výstavbe

penziónu samozrejme vedela), mohol predmetnú zmluvu uzavrieť, ale o jej uzavretí nevedela. Inak si nevie vysvetliť, ako by poisťná zmluva mohla existovať, pretože sa o nej skutočne prvýkrát dozvedela až po doručení platobného rozkazu. Daný predpoklad by mohol byť správny aj z dôvodu, že žalobca tvrdí, že poisťné bolo plnené iba do roku 2015, a pre nezaplatenie poisťného za rok 2016 bola poisťná zmluva ukončená. To by bolo v súlade aj so skutočnosťou, že z adresy „S. XX, XXX XX Č.I. Q.“ sa v priebehu roka 2016 odsťahovala matka žalovanej a zásielky žalobcu sa mu vracali ako nedoručené s uvedením „adresát neznámy“.

13. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ďalej len „C. s. p.“), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 a contrario C. s. p., keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem, dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vo výroku správny, preto ho v súlade s § 387 ods. 1 C. s. p. potvrdil. Rozsudok verejne vyhlásil 30.8.2022 (§ 219 ods. 3 C. s. p.).

14. Pokiaľ žalovaný namietal, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, čo možno podradiť pod odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) C. s. p. odvolací súd pripomína, že skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods. 1 C. s. p., podľa ktorého dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov (v úsudku medzi porovnávanými skutočnosťami), príp. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán sporu alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 185 až § 211 C. s. p. Pri hodnotení dôkazov je potrebné zohľadniť aj iné okolnosti, ako sú vzájomná nadväznosť, súlad alebo rozpor medzi skutočnosťami, ktoré z vykonaného dôkazu vyplývajú a pod. Skutkové zistenie ako výsledok hodnotenia dôkazov nemôže byť zásadne správne, ak hodnotenie dôkazov súdom prvej inštancie nezodpovedá § 191 ods. 1 C. s. p.

15. Podstatou zistenia skutkového stavu veci je úsudok - záver sudcu o tom, ktoré z rozhodujúcich sporných skutočností sú pravdivé, t. j. ktoré z nich bude považovať za dokázané. Až súhrn týchto skutočností vytvára zistený skutkový stav. Predmetom odvolacieho prieskumu nie je potom vlastné „hodnotenie“ dôkazov súdu prvej inštancie, pretože nemožno „hodnotiť“ dôkazy „zhodnotené“, okrem tej procesnej situácie, kedy súdom prvej inštancie vykonané hodnotenie dôkazov je v rozpore s pravidlami logického myslenia alebo v extrémnom rozpore s obsahom spisu. Odvolací súd preto iba posudzuje, či v odôvodnení prvoinštančného rozhodnutia hodnotenie (inak pre rozhodnutie zásadne významných) dôkazov je alebo nie je v rozpore s pravidlami logického myslenia, a to vo väzbe na ďalšie dôkazné prostriedky; či informácie zachytené v tom - ktorom dôkaznom prostriedku sú rozdielne a súd prvej inštancie bez ďalšieho privileguje len určitý dôkaz, či určitú množinu dôkazných prostriedkov a ponecháva bez povšimnutia (komplexného či riadne odôvodneného hodnotenia) iný dôkaz, či zostávajúcu množinu dôkazných prostriedkov.

16. Žiadne takéto pochybenie odvolací súd z napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie ani z obsahu spisu nezaznamenal. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré vyplynuli z vykonaných dôkazov a prednesov strán, že žiadne skutočnosti, ktoré v tomto smere boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli v konaní najavo a ktoré boli súčasne významné pre vec neopomenul a že v jeho hodnotení dôkazov a poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov strán alebo vyšli najavo inak, nie je možné z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti vidieť logický rozpor.

17. K námietke nesprávneho hodnotenia dôkazov súdom prvej inštancie, konkrétne uzatvorenej poisťnej zmluvy, odvolací poznamenáva, že žalobcom predložená poisťná zmluva je súkromnou listinou; pre jej posúdenie ako dôkazného prostriedku je významná jej pravosť a pravdivosť. Listina je pravá, ak

pochádza od vystaviteľa a je ním tiež podpísaná. Ak je listina pravá, nie je sfaľovaná alebo pozmenená, dokazuje, že vystaviteľ prejavil vôľu o obsahu v listine zachytenom, poprípade urobil vyhlásenie v listine obsiahnuté. Popretie pravosti listiny zahrňuje v sebe implicitne aj tvrdenie, že údajný vystaviteľ listinu nepodpísal ani nevystavil; ďalšie tvrdenia potom spravidla neprichádzajú do úvahy (nemožno teda po tom, koho podpis bol sfaľovaný požadovať napr. tvrdenie, za akých okolností k faľšovaniu došlo). Takéto popretie je preto dostatočne relevantné k tomu, aby pravosť listiny musela byť dokazovaná; bremeno tvrdenia i bremeno dôkazné ohľadne pravosti listiny je na tom, kto z pravosti listiny pre seba vyvodzuje priaznivé právne dôsledky (pozri rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 24.2.2010, sp. zn. 4Cdo/ 13/2009).

18. Iné dôsledky, než popieranie pravosti má popretie jej pravdivosti. Pravdivosťou listiny treba rozumieť to, že obsah listiny (to, čo je v listine uvedené, o čom svedčí jej obsah) zodpovedá skutočne vôli konajúceho. V súvislosti s hodnotením pravdivosti listiny, ktorá je súkromnou listinou treba poukázať na § 205 C. s. p. v ktorom je upravené hodnotenie verejnej listiny tak, že listiny vydané orgánmi verejnej moci v medziach ich právomoci, ako aj listiny, ktoré sú osobitným predpisom vyhlásené za verejné, potvrdzujú pravdivosť toho, čo sa v nich osvedčuje alebo potvrdzuje, ak nie je dokázaný opak. Ide o tzv. prejav legálnej dôkaznej teórie, pričom pri hodnotení dôkazu súkromnou listinou je potrebné postupovať podľa § 191 ods. 1 C. s. p., ktorý vyjadruje zásadu voľného hodnotenia dôkazov, podľa ktorej dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

19. V prejednávanej veci, o listine predloženej žalobcom, označenej ako návrh poistenej zmluvy U. - pre U. U. - U. XXX - B., žalovaná už v podanom odpore tvrdila, že listinu nepodpísala, tiež poukázala na to, že nikdy neuzatvárala poistnú zmluvu pre podnikateľov a v poistnej zmluve nie je jej osoba identifikovaná žiadnym dokladom preukazujúcim jej totožnosť. Žalovaná teda primárne popierala pravosť listiny, ktorú predložil žalobca ako dôkaz; implicitne toto tvrdenie zahŕňa aj tvrdenie, že neprejavila vôľu o obsahu v listine zachytenom; ďalšie tvrdenia - ako už bolo uvedené vyššie - potom spravidla neprichádzajú do úvahy, pretože strana iné skutočnosti uviesť ani nevie, nakoľko ich nepozná. Takéto popretie je preto dostatočne relevantné k tomu, aby pravosť listiny musela byť dokazovaná; bremeno tvrdenia i dôkazné bremeno ohľadne pravosti listiny však bolo na žalobcovi, ktorý listinu predložil, a ktorý z pravosti listiny pre seba vyvodzoval priaznivé právne dôsledky.

20. A i keď možno súhlasiť so žalobcom, že za tejto dôkaznej situácie nie je odkaz súdu prvej inštancie na § 151 ods. 1 C. s. p. náležitý, pretože účinné popretie skutkových tvrdení žalobcu žalovanou nemalo za následok „nespornosť tvrdenia žalovanej“, že zmluvu nepodpísala, ale malo za následok, že skutkové tvrdenie žalobcu v otázke pravosti predloženej listiny sa stalo sporným, nič to nemení na skutočnosti, že dôkazné bremeno preukázania pravosti listiny spočívalo na žalobcovi. Žalobca na odstránenie spornosti pravosti predloženej listiny nenavrhoval súdu prvej inštancie žiadne dôkazy, nevyužil svoje právo a nevyjadril sa ani k tvrdeniu žalovanej, že nikdy neuzatvárala poistnú zmluvu pre podnikateľov a že v poistnej zmluve nie je jej osoba identifikovaná žiadnym dokladom preukazujúcim jej totožnosť; žalobca tiež nevyužil svoje právo a nedostavil sa ani pojednávanie súdu, ktoré bolo nariadené na 4.12.2020. Súd prvej inštancie preto správne žalobu zamietol.

21. Pokiaľ žalobca namietal, že v dôsledku nesprávneho hodnotenia dôkazov súdom prvej inštancie sa nemohol domnievať, že bez predloženia, či navrhnutia ďalších dôkazných prostriedkov zo strany žalovanej dôjde k vyhodnoteniu vykonaných dôkazov tak, ako to vyhodnotil súd prvej inštancie, čím v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, a ktoré z tohto dôvodu zakladajú právo žalobcu na uplatnenie novôt (predloženie nového dôkazu - inkasného účtu poistnej zmluvy) v odvolacom konaní podľa § 366 písm. c) C. s. p., vzhľadom na skutočnosti uvedené vyššie odvolací súd nielenže nezistil, že konanie na súde prvej inštancie má vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ale skutočnosť, že žalobca sa spoliehal na to, že dôkazné bremeno preukázania pravosti ním predloženej listiny spočíva na žalovanej, pričom sám po podaní žaloby ostal procesne nečinný, takúto vadu konania ani nezakladá; žalobcovi nič nebránilo uplatniť svoje právo a reagovať na vyjadrenia žalovanej a tiež predkladať dôkazy na podporu svojich tvrdení. Na uplatnenie novôt odvolací súd preto neprihliadol.

22. A pretože žalobca v podanom odvolaní neuviedol žiadne ďalšie relevantné skutočnosti, ktorými by preukázal nesprávnosť napadnutého rozhodnutia, odvolací súd ostatné tvrdenia uvádzané v odvolaní nepovažoval za podstatné, t. j. také, ktoré by svojou relevanciou aj v prípade preukázania boli spôsobilé

privodiť zmenu napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie; ďalšie odvolacie námietky žalobcu preto odvolací súd vyhodnotil v ich súhrne ako právne irelevantné a také, ktoré z povahy veci nie sú spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie.

23. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p. a § 262 ods. 1 C. s. p. tak, že žalovanej priznal proti žalobcovi plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko mala vo veci plný úspech.

24. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).